

The Holy See

Papin nagovor uz molitvu Anđeo Gospodnji Nedjelja, 2. rujna 2018. [\[Multimedia\]](#)

Draga braćo i sestre, dobar dan!

ove nedjelje nastavljamo sa čitanjima iz Evanđelja po Marku. U današnjem odlomku (usp. Mk 7, 1-8.14-15.21-23), Isus obrađuje važno pitanje za sve nas vjernike: autentičnost našeg posluha Božjoj riječi, koja je u suštini suprotnosti sa zarazom svjetovnosti odnosno legalističkim formalizmom. Izvješće započinje prigovorom koji pismoznanci i farizeji upućuju Isusu, optužujući njegove učenike da se ne drže obrednih propisa prema predaji. Na taj su način sugovornici htjeli osporiti Isusovu vjerodostojnost i autoritet kao Učitelja jer su rekli: „Ovaj učitelj pušta da učenici ne ispunjavaju propise iz predaje“. Ali Isus jasno i glasno odgovara: „Dobro prorokova Izaija o vama, licemjeri, kad napisao: Ovaj me narod usnama časti, a srce mu je daleko od mene. Uzalud me štujete naučavajući nauke – uredbu ljudske“ (rr. 6-7). Tako govori Isus. To su jasne i snažne riječi! Licemjer je, tako reći, jedan od najsnažnijih atributa koje Isus koristi u evanđelju i upotrebljava ga u svom obraćanju učiteljima u vjeri: zakonoznancima, pismoznancima... „Licemjeru“, kaže Isus.

Isus je time želio pismoznance i farizeje izvući iz zabluda u koju su upali. Koja je to zabluda? Izobličavanje Božje volje na način da se zanemarivalo njegove zapovijedi kako bi se obdržavalo ljudske predaje. Isusova reakcija je oštra, jer se radi o važnim stvarima. Riječ je naime o istinskom odnosu između čovjeka i Boga i autentičnosti vjerskog života. Licemjer je lažov, nije autentičan.

I danas nas Gospodin poziva da se klonimo opasnosti da dajemo veću važnost formi no onom bitnom. Poziva nas da prepoznamo, uvijek iznova, ono što je pravo središte iskustva vjere, to jest ljubav prema Bogu i ljubav prema bližnjemu, čisteći ga od licemjerja legalizma i ritualnosti.

Poruka Evanđelja danas je potkrijepljena također riječima apostola Jakova, koji nam ukratko objašnjava kakva mora biti prava religioznost, te kaže ovako: prava religioznost jest „zauzimati se za sirote i udovice u njihovoj nevolji, čuvati se neokaljanim od ovoga svijeta“ (r. 27).

„Zauzimati se za sirote i udovice“ znači provoditi u djelo ljubav prema bližnjemu počevši od najpotrebitijih, najkrhkih, onih koji su potisnuti na rub društva. To su osobe za koje se Bog

posebno brine i to isto od nas traži.

„Čuvati se neokaljanim od ovoga svijeta" ne znači izolirati se i zatvoriti pred stvarnošću. Ne. I ovdje nije važno vanjsko ponašanje koliko nutarnje, ono bitno: to znači da trebamo budno paziti da naš način razmišljanja i ponašanja ne bude zaražen svjetovnim mentalitetom, to jest ispraznošću, škrtošću i ohološću. Zapravo čovjek koji živi u ispraznosti, škrtosti i oholosti i istodobno misle i pokazuju se pred drugima kao pobožna osoba ili ide čak tako daleko da osuđuje druge, je licemjer.

Izvršimo ispit savjesti da vidimo kako prihvaćamo Božju riječ. Slušamo je nedjeljom na misi. Ako je slušamo rastreseno ili površno, ona nam neće mnogo koristiti. Moramo, naprotiv, prihvaćati Božju riječ otvorena duha i srca, kao plodno tlo, tako da je usvojimo te ona donese ploda u konkretnom životu. Isus kaže da je Božja riječ poput sjemena, sjemena koje mora rasti u konkretnim djelima. Tako nam Božja riječ čisti srce i djela te naš odnos s Bogom i drugima biva oslobođen licemjerja.

Neka nam primjer i zagovor Djevice Marije pomognu uvijek častiti Gospodina srcem, svjedočeći svoju ljubav prema Njemu u konkretnim opredjeljenjima za dobro braće.

Nakon Angelusa

Jučer je u Košicama u Slovačkoj blaženom proglašena Anna Kolesárová, djevica i mučenica, ubijena zato jer nije dopustila da joj se oskrvnu dostojanstvo i čistoća. Ona je poput naše Marije Goretti u Italiji. Neka ta hrabra djevojka pomogne mladim kršćanima da ostanu stameni u vjernosti evanđelju, pa i onda kad to traži da plivaju protiv struje i plate visoku cijenu. Molim jedan pljesak za Annu Kolesárovu!

Ovo nanosi bol: i dalje pušu vjetrovi rata i pristižu uznemirujuće vijesti o opasnostima moguće humanitarne katastrofe u ljubljenoj Siriji, u pokrajini Idlib. Ponavljam svoj usrdni apel međunarodnoj zajednici i svim uključenim stranama da iskoriste sva raspoloživa diplomatska i pregovaračka sredstva kako bi se dijalogom riješilo taj problem i spasilo živote civila, poštujući međunarodno humanitarno pravo.